

Driessen laat kogel wijsheden zeggen over mensen

4 MEI 2022 / APRIL 2022 / REMYEPSKAMP57 / EEN
REACTIE PLAATSEN

bron beeld: [trouw.nl](https://www.trouw.nl)

Een leesbaar en interessant **experiment** is het dat **schrijver Martin Michael Driessen** (1954) op ons loslaat in zijn **novelle** *Het licht aan het einde van de loop*. Een **kogel** als **hoofdpersoon**, die wacht op het moment dat hij wordt afgevuurd. **Filmmaker Jean-Luc Godard** zei het ooit al eens: een goed verhaal vergt een vuurwapen en een vrouw. In dit geval concentreert dit verhaal zich op het vuurwapen en de kogel

Voor Driessen is dit verhaal een mogelijkheid om iets **over ons mensen** te zeggen. Daarvan een paar voorbeelden:

Met het verstrijken van lange periodes waarin niets gebeurt zijn wij kogels vertrouwd, maar het ligt natuurlijk in de aard van mensen en dingen dat ze **gekend** willen worden, dat ze **een opgave** willen hebben.

(..) Het is misschien irrationeel maar ik geloof in Leo. ik voel dat hij ons goedgezind is. Hij mag ons niet teleurstellen. Falende goede **bedoelingen** zijn gruwelijker dan haat of onverschilligheid.

(..) Ik denk dat **ondergeschikten** zich misschien te weinig bewust zijn van wat hun **heer en meester** doormaakt. Als we zouden beseffen dat hij net als wijzelf kampt met gevoelens van **wanhoop** en **onvervulde verlangens**, dan zouden we ons misschien makkelijker schikken in ons eigen **lot**. Alles wat bestaat maakt deel uit van een keten **onvolkomenheden**, en eenieder dient naar vermogen zijn opgave te vervullen. In een **volmaakte wereld** zou er misschien geen plaats voor ons zijn. In een volmaakte wereld zouden er misschien ook geen artsen en vertalers zijn.

(..) Elk bestaan is verslavend. je kan geen afscheid nemen van wat of wie je bent. Elk bestaan komt tot een einde, maar zolang het duurt schijnt het nooit **voltooid** te zijn. Alles wil meer van hetzelfde. Niemand heeft ooit het gevoel dat hij klaar is met spreken: alleen **de dood** zet echt een punt.

(..) Dat is de vloek van de passieve rol waartoe wij kogels, hoewel zelf van nature fallisch, zijn veroordeeld: altijd aangewezen op een Henry en bij extensie op een man die de trekker wil overhalen. Zonder die ander is het bestaan van een kogel leeg en zinloos. We zijn even **afhankelijk** van de mens als de mens van God.

(..) Om het **hiernamaals** kan je soms niet heen. Net als de mensen speculeren wij kogels over een leven na de dood. Velerlei verhalen doen de ronde: over een grote schijf met kleurige ringen, over een melkwegstelsel ergens in het universum dat gevormd wordt door alle biljoenen afgeschoten projectielen. De schaal daarvan is schier onvoorstelbaar, er hebben immers meer kogels bestaan dan mensen; als we allemaal doel hadden getroffen, zou **de mensheid** niet bestaan.

fragmenten uit: het licht aan het einde van de loop, Van Oorschot Amsterdam, 2022

Martin Michael Driessen (1954, Bloemendaal)